

ارشد میر 6 جون 1932ء نوں لاہور وچ بیدا ہوئے۔ آپ دے والد میر عطا انگلہ متحکیداری کر دے سن۔ ارشد میر نے لاہور وچ تعلیم حاصل کیتی۔

1956ء وچ ایل۔ ایل۔ بی دا امتحان پاس کیا۔ فیر گوجرانوالہ وچ کالات شروع کر دی۔ کالات دے نال نال تصنیف تے تایف دا شغل دی جاری رکھیا۔ آپ نے اردو تے بخاری وچ مزاجی نظماء تے سمجھیدہ نشری لکھی۔ بخاری وچ آپ دے انشائیاں دی کتاب ”چنھوڑاں“ بہت مشہور ہوئی۔ آپ دے کچھ سفر نامے مختلف رسالیاں وچ وی چھاپے چھے نیں۔ آپ دا اسلوب نویکھا تے قافت اے۔ آپ نے تحریر وچ اکھان، محادرے تے روزمرہ خوب درتے نیں۔ گل گل وچوں مزاج بیدا کر لیا ہے سن۔ تے ہر بندے نوں ہساوں دافن جاندے سن۔ آپ نے 1992ء نوں گوجرانوالہ وچ وفات پائی۔ ”لندن دے ثوب نیشن“۔ آپ دا دلچسپ سفر نامہ اے۔ جیسا ارسالہ ”بخاری ادب“ وچ چھپ چکیا اے۔

لندن دے ثوب نیشن

لندن دی انگریگراؤنڈریل نوں عام لوک ”ثوب“ آکھدے نیں۔ ثوب نوں اسماں ڈھانتے بھانوں بچھلے درجے ای اے پر اسیں ایہدے جانوڑیں پرانے ساں۔ دو جی وڈی جگ چجز ان توں کچھ چ پہلوں میراں کھجیاں والا ہت پڑھن لئی گیا۔ جدوں جگ دی انگری جمل پیٹا تے فیر ساڑے سارے الگاں ساکاں دی خانیوں گئی۔ اودوں حالی رت تے چینیائی نہیں سی پھری تے خون دیاں رشیاں اتے جان وارن توں وی دریخی خیسی کیجا چاندا۔ ایسی لئی میرے بھیوں یہ بارے برکوئی پر بیشان ہی۔ اوس زمانے وچ میلیفون رائی کیتاں دے وی گھر س نہیں ہوندا ہی۔ ایسی لئی دگاگ تے دباست خطاں تے ہاراں دی لام دوزی ضرور لائی گئی۔ مجیدے جواب وچ اک مزیاخو یا پوست کارڈ رلدا گھلدہ آیا تے فیر جھیاں دے ساہ وچ ساہ آیا۔ میرے بھیوں یہ عامر نے لکھیا ہی:

”جس فل تیاریاں وچ نیں۔ جدوں دی لندن تے بمبیاں دا ہینہ سایا جاندا اے۔ اوس سے انچ گدا اے جوں جہاز اس نے بیوڑھا وگوں گوڑھی چھاں کروتی اے پر حالی تک جس من پورا ٹل لائے وی اگر زیاں دا کچھ وگاڑنیں سکیا۔ کیوں جے لندن دے مستیک خطرے دا گھٹھو وجد یاں ہمارا ہی تیزے تیزے دے ثوب بیٹھاں تے جا بھجے نیں، ایہناں بیٹھاں تے ہر شل جاندی اے تے بھانوں کوئی کتاں چرکناں چاہے۔ محمدی بسترا وچھا کے ٹھلا مار کے نک وی سکد اے تے جدوں خطرہ کل جاندی اے تے فیر یہناں گھر نیاں وچوں پال رائیں بڑے ڈپل ہال نکل کاپنے کماں کا جاں وچ رجھ جاندے نیں۔“

اوں دیلے تے خرا یہہ گل بھنڈا آئی پر جدوں دو جی وڈی جگ دارو لا گولانگا تے اودوں ایہدے وی پڑھن شد وچ آیا کہ اگر زیاں دے جگ پڑھن وچ لندن دے ثوب بیٹھاں داوی پنگا بھلا ہتھا۔

ایہہ تے ایزوں وچکار گل آئی اے۔ کہن دا مطلب ایہدے کی پنی جدوں بچھلے درجے رب نے لندن جان دا سر بندھ بنایا تے ثوب نیشن پکھن دی سدھرنویں سریوں میں وچ جاگ پئی۔ میرا ہی ہر دیلے ثوب بکھن تے اوہدے رائیں سر پاٹے ائی اڈا رہندا ہی، ایسی جدوں میں پہلی واری ثوب دیکھی تے جیران رہ گیا۔ واقعی اک نواں بھوپتی۔ میرے بھیوں یہ عامر نے آکھیا ”ماے ہوریں جے کرفراں دی ریزو دے پئیے“

والی تے امریکہ دی تویں ڈھنگ دی ثوب دیکھ لیئن تے فیر خورے مجھی بستر ای او تھے ڈاہ بہن گے۔“

جدوں مینوں ایس گل دا پانگا، میں عارنوں گوڑے پیٹھ بہا کے دتیا کہ جدوں میں نکا چیز ہوندا ساں تیرے داد کے پڑوڈا لے سندھوں توں اک منڈا جاناں گردے کم کا جانی مگھویا اسی۔ جیہڑا روز دیہارے ساڑے گھروں گذی پیکھن ائی سمجھ کر جاندی۔ اک دن میں اوہدا پچا کیجا۔ اوہریل دی پڑی توں پڑ پر ویکھدے اجرا ہیساں۔ فیر جدوں گذی آئی تے اوہ دیاں واچھاں وچوں ڈالھ ڈالھ باسایا وگدا۔ گذی سمجھنی تے اوہنوں خرچن ائی جیہڑا پیش ملیا ہویا اسی اوپنے اوہ مین توں چکیا۔ اوہ چنگا بھلا ٹھپا بن گیا ہویا۔ اوس پیسے تے جارچ ششم دی تصویر ہوندی اسی۔ میں جہانے دی تلاشی ائی تے اوہدے بوجھے وچ ایہو ہیئے کئی ٹھپے سن، جیہڑے اوہ مینوں بڑے مان ہاں وکھار ہیساں۔ میں گھر آ کے دتیا تے اوں غرب نوں چکنی بھلی پھیٹنی گی۔

پرائی میں جدوں کے ثوب نیشن تے آؤتا تے جاناں ہاں، میرا جی کردا۔ جہانا میرے کول ہو دے تے میں اوہدے سامنے ایس جرم دا اقرار کردا جے واقعی لکھدی گذی توں پہلی وار ویکھ کے میرے جذبے دی اوہدے نال تلدے ملدے نیں۔ تے پھر جھتوں تیک تھاڈیاں کاراں داعلخانے اے اوہ تے ساڑے کول دی ہر دیلے جھٹھوکے لئی ہے ای نیں۔ پاکستان وچ کاراں دی کوئی تھوڑی نیں۔

ہر مالدار سامی، فراؤ یا بلکیا، سکلر ایحتوں تیک کر کے دا یوتازہ تازہ مویا ہو دے یاں انعامی پانڈکل آوے، اوہ سب توں پہلاں پرانے رسیساں و انگریختی دی تھاں بوبے اگے کاراں لیا کے کھلا ردا۔ پاکستان ہن مکروں ہبھاں مال اسماں کاراں دی کریدی آتے بکریاں کیجا اے، جے کر کے ڈھنگ دے کم آتے خرچ کر دے تے ہن سانوں نئے خیراں۔

پر ایسیں ایہ کاروے جوانے ہاں کیہ ریکارڈ یاں گھاں چھوڑ دیئے آں۔ گل سمجھتے ثوب رانی دی ہو رہی اسی۔ جھیوں اپنے اڑے یعنی ثوب نیشن تے چلدیاں ویکھ کے انگریز اس دی مہا اسٹادی تے ہی کارگیری آتے دلوں ایمان لیا وہنا پے جاندے اے۔ کیوں جے گندیاں تے ساڑیاں ریل کاراں نال ای رل، یا، ملدیاں نیں۔ ایویں دو 2 ترے 3 بے ووھیک لادیندے نیں یاں فیر لیہاں دے بوجے آٹوچک نیں جیہڑے سوار یاں لاہ کے اپنے آپ بند ہو جاندے نیں تے ہر نیشن تے خود بخونکھل کے اندر یاں سوار یاں توں بنے تو رکے باہر دیاں توں ”جی آیاں توں“ کہہ دے نیں۔ ایہناں نیہاں داسارا سمیم کپیوڑا ازڑا۔ پر جاں اے کدی بھیڑ آس و انگرآ منے سامنے کھرگی ہو دے۔ البتہ کدی کدھار سکلندا وہ سلیکھا کھا جان و ہتوں بچھلی ثیوب اگلی جاندی ہوئی ثیوب نال گھیہ جاندی اے۔ پر ایتی قلطی توں دی اگلے نہیں عخدے تے اخباراں توں لے کئی دی تیک کا کورولا پے جاندے اے۔

ایہہ نبو باں بڑی شان ہاں بکلی راہیں چلدیاں نیں پر اصلی تے وچلی مان یوگ گل ایہہ نہیں اوہ تے ایہہ دے کر ایہناں توں بھیسری وانگوں چلا یا جاندے اے۔ ایس ایتھے کے سرکس یا نمائش وچ کے جوان توں موڑ سائکل موت دے کھوہ وچ چلاوڈنڈیاں ویکھ لیئے جے عش عش کرائٹنے آں۔ ایہہ مظہر ویکھ کے تے بالاں دے لوں کنڈے کھلو جاندے نیں پر دھن ایہناں والائی صاحباں واجگرا اے جہناں کئی کئی موت دے کھواں جھی ڈوکھیائی وچ جا کے ایہہ نبو باں سکھل مار یاں نیں۔ مثال دے طور تے پکا ڈلی داشیش کوئی ساڑے کوچار سوفت یا خاں تکر پیٹا گیا ہو یا اے۔ فیر کچھ تھا تو اں توں دریائے نیمز توں دی جھیوں ثیوب توں لے جا کے اپنی ہی کارگیری دے جھنڈے گذرتے ہوئے نیں۔ ایہواں نہیں سکوں ثیوب نیھاں تے ذوقی آؤن جان والے سافراں ائی بکلی نال چلناں والیاں لوہے دیاں پڑھریاں (اکسلریٹر) پیاں پکر گذھیاں وسیلیاں نیں۔ لفڑاں وی بندے تے سامان ڈھون دا کم کر دیاں نیں۔ ایس توں آڈھا عام پوڑھریاں یاں لم سترے راہ (Sub Way) سافراں توں بنتے دارا و وکھوڈنے

نیں۔ کمال ایسہ دے پئی تھا توں ہر قہاں ٹھڈی تے نزوئی ہوادے بُکھتے نال نال بڑے بھردے، آؤندے جاندے ون سوتیاں لپٹاں تے طرحان طرحان دیاں خوشبوآں دالو رائی نہیں آؤندیاں گوں کی واری کوئی زناںی اچھی چیت تکرا کے سوری (Sorry) وی آ کھ جاندی اے۔ فیر کئی تھا توں تے ہوادا یہاں کو تو رتے تھے ہوہدا اے کہ وال بھاتوں کھبڑے نوشن یا کرم نال قہاں سر لکائے پھبائے ہوں۔ ایوں کھل پلر جاندے نہیں۔ جیراگئی وی گل ایسہ دے پئی ایہاں بیٹھاں تے پورا ملدا پیاس پھر تیاں دکھاوندا چاپے اے۔ ٹسک لے وی لوو، بھل بھلکھلے چینگنگ نہی کرن، آکے بکٹ بیر بھرتا توں ڈکا پالیں گے۔ بکٹ او تھے گئی میشن وچ پاؤ تے فیر قافت چان داراہ کھول دین گے۔ بکٹ وصولن والے وی بڑے کائے نہیں۔ چوکھے افریقی نہیں۔ ناؤیاں ناؤیاں زناںیاں وی نظریں پے جاندیاں نہیں۔ ٹکلاں وی اگر ای دیکھاں خاص خیال رکھا جاندے اے ایہدا تھوڑا بہت پتا تے ہے ای کی پر صحیح چاٹن اوس دیہاڑے ہو یا جدوں گرین وو میشن تے اگ لگ گئی۔ ویکھدے ای ویکھدے چلتی بھل بھوزی پے گئی۔ لوک و گاہجگھن لگ پئے۔ تاں جے تھیتی توں تھیتی پلانگھاں پٹ کے ہئے نکلن، پر او تھے بکٹ ٹکڑاں تے اسکو اس اپنی آئی تے آکے ٹکلاں وی پچھے گھوڑوں کر دتی جیہدے پاروں بڑا احتیاج ہو یا۔ حکومت سیاںی اے۔ او بنے نال ای تھیمارست ہوتے۔ کتنے گل دا گلا ہن ای تھے بن جائے۔

اگلیاں رسجھ لاد کے ٹوب میشن بنائے ہوئے نہیں۔ فیر ایہاں دے پلیٹ قارم وی دو تھہ (2) توں لے کے باراں (12) تک چیز۔ وگنی لئی یورپول میشن جیہو اللدن وچ اے، اوہدے درجن کو پلیٹ قارم نہیں۔ ایسہ اوہ پاسا اے جیہدی دو چیزیں بڑی چاہی تے برپا دی ہوئی ہی۔ حالی تکر اس تھے کی عمارتوں سریاں بکیاں تے نیاں بھجاں وکھالی دیدیاں نہیں۔ ایہاں پلیٹ قارماں تے گذیاں دے کر اس وی عام ہوئے نہیں۔ گذیاں آؤندیاں جاندیاں نہیں، پر جھال اے کوھرے تھا توں گندگی نال وی کوئی شے دکھالی دے جاوے۔ ایس لئی کہ ہر شے کھابی کے ڈیتے وچوں ہئے دگاہ نہیں مار دے۔ سکوں رتی وی تو کری (Dust Bin) وچ سٹشن و آہر کر دے نہیں۔ قہاں تھاں بالاں لئی کھلکھلی میخیاں فٹ نہیں جیھاں وچ بال کچھ پیاسا پا کے اپنی پسند دیاں چیزاں گذھ کے کھاں ول جٹ پہنچے نہیں۔

پلیٹ قارماں اتے ون سوتیاں کپیاں دے اشتہار وی کندھاں اتے لکھاں را ہیں یا سائن بورڈاں تے بڑے پھباویں سائل وچ نظریں پہنچے نہیں۔ وگنی لئی اک سیر پانے کران والی کھنپنی دا اشتہاری۔ ”ایوار (چھٹی والا دیہاڑا)“ نوں گھر بیٹھے رہنا گناہ دے برابر اے۔ ایس لئی نئی نئی کے خداویاں قدر تھاں دا تھاشاویکھو۔“

اشتہاراں دا پرا گا گذی دے اندر وی مٹھو مفتی مل جاتا اے۔ او تھے لوکائی دا سائزے والا حال تھوڑا اے۔ اوہ گھری پل وی ضائع نہیں کر دے سکوں ایہاں اشتہاراں نوں بڑی نیجیہ لاءکے پڑھدے نہیں یاں فیر گندی دے روت توں جیہو اہر دے وچ بڑے پچھے تے سو بنے انداز وچ لکھ بکے ظاہر کیجا گیا ہوئدا اے بڑے گوداں پڑھدے نہیں۔

اک ہورنوں بھلی گل اے پئی ہر روت تے کئی کئی قسم دیاں بُکھاں چلدیاں نہیں۔ ایہاں دی شناخت ڈیاں دے رنگاں تے ریکاں توں آسانی نال ہو جاندی اے۔ ایسہ گفتی وچ حابی فارمو لے مطابق اک اک تے دیا راں نہیں بلکہ پچی چھی دیاں یا راں نہیں۔ جیہاں دیاں بڑیاں بہاراں نہیں۔ ایہاں لا کتاں وچوں پکاؤ لائیں ملی رنگ، سترل لائیں لال رنگ۔ سرکل لائیں پیلا۔ ڈسٹرکٹ لائیں سبز۔ وکوئیہ فیروزی رنگ دی اے۔ ایسہ شعباں تیزوی چلدیاں نہیں پر ڈھوڑاں نہیں پھدیاں۔ پکاؤ نی میل دیاں گذیاں اسی 80 کلو میٹر تے ڈسٹرکٹ واگھر دیاں گذھیاں وی کوئی

آنے سے چالیہ 40 کلو میٹر فی محض رفتار ہوندی اے۔ رفتار دی گل تے خیر کوئی اچھے نہیں، اصل مسئلہ تے اوس بخار ودا اے جیسا اچھی وار ایہدے ہونے لیندا تے بھوکسیں تھیں اتنی دنگھائی دفعہ ٹوب نوں چل دیاں ویکھ کے حیران راجاند پڑھا کیا کھیا بدھتے دفعے ایکے ہوئے نقصہ یاں ٹوب بارے چھاپے چڑھتے رکا بچ راہیں تھوہ لکاتے تے آپر جاندے اے۔ پر چپے ان پڑھوی دفعہ 2 چوتھے 4 جیسا یاں نال ای پچھے بھلے کاٹھے ہو جاندے نیں۔ ایہاں نڈبائی دفعہ ہر کوئی حال مت وکھائی دیدا اے حدایہ دے پئی اخبار یاں کتاب وی اپنی خرید کے پڑھن گے۔ جمال اے ساڑے والگر کوئی کے دوجے دا اخبار یا مانگوں کتاب پڑھے۔ فیر اخبار پڑھن والیاں دا وقت وی وکھراو کھر ہوندا اے تے ٹسیں ایوں اگوں ظرف نال ای جان لیہدے اے اوکر بندہ حکومتی پارٹی و احماقی اے یاں خالف دھڑے نال تعلق رکھدا اے۔

اگریز اس نوں ہساوٹا تے خیر بڑا اوكھا تے کولا اکم اے۔ اودھے اک دو بے نال کوئی گل وی نہیں کردے (خورے لکھ ہوندیاں ایہاں دے تندوے ای نہیں کٹوائے جاندے) یاں کچھ پڑھ دے ہوں گے یاں فیر چپ چاپ بیٹھے رہن گے۔ ایہاں نڈبائی دفعہ کوئی فرنٹ میٹ نہیں ہوندی تے نہ ای سامان رکھن لئی کوئی بندو بست کھج گیا ہوندا اے۔ لکھاں وی وی درجہ بندی نہیں کھتی گئی۔ اک مل دے ای ٹکٹ ملدے نیں۔ سویرے دس 10 وجے توں شام دے چار 4 وجے تکر چھٹی والے دیہاڑے لکھاں دفعہ چکلی بھلی چھوٹ دتی جاندی اے۔ ریڑن تے یئرل لکھاں داوی روان جائے۔

بڑھے خیرے تے مخدوار اس نوں "پارڈ" توں بناں تے نڈبائی دے مقفلکٹ ہوا کے دتے جاندے نیں۔ ایہہ "پارڈ" ساڑی میو چائی ورگا اوارہ اے۔ مخدوار، بیماراں تے وڈی عورتے بندیاں لئی خاص بیٹھاں ہڑا بے دفعہ ہوندیاں نہیں تے جے کوئی زنانی یا مازکو سواری آجائے تے قافت اس نوں میٹ دے دتی جاندی اے۔

ٹوب عام طور تے خراب نہیں ہوئی تے جے ایہو جھاگیز چل جائے تے مخاں رکھناں دفعہ ووچی ٹوب آکے اوے لکٹ تے سواریاں پک لیہدی۔ اے۔ اے واری اک ٹوب میشن تے ساڑی گڈی کھلوگی۔ اس کچھا پیچی بھانوں گذراں دا بخت ویلا آ گیا اے۔ بھانوں اس تھی ای کھلوتیاں ساری دیہاڑی گل ہو جائے۔ حالی ایہاں ولیاں دلے ای ساں جے دوچی ٹوب دے آؤں دا اعلان ہو گیا تے ایں کچھ چکروں اپنی منزل تے چاپڑے۔

لندن دے ٹوب لیٹھاں والی دھانچوں کوئی چورا سی 84 ورہے پہلوں بھاسک۔ ادھر کوئری دا وری۔ اوس کے ٹوب دے تیار یاں نیش سن جیہڑے ہن دو خدے دو سو چھتر 275 ہو گئے نیں۔ کچھ چ پہلاں "لیکھر دھوائی" اڈے دا نیشن وی، بن گیا اے۔ جیہدے نال دوچے مکاں دے مسافر اس نوں وی قا کدہ ہو گیا اے۔

ٹوب دا کرایہ، برٹش ریل، بیس اتے یکسیاں نا اون ڈیج گھٹ اے۔ ٹسیں جے دو چار ییٹھاں نوں ہتھلا آؤتے تاں 3 چوتھے 4 پاؤں دا سکھا ہو جاندالا۔ کچھے نیں شروع شروع دفعہ تراپر ادو چینی دا لکٹ رکھا گیا۔ جیہدے نال بھانوں اک تے بھانوں سارے ییٹھاں دا چھرا نورالا آؤ پر ہن گھر توں سیانیاں ہو کے کلریزراں دے حساب نال اگرای کر دے نیں۔ ایہاں ٹوب ییٹھاں پاروں دیکھیا جائے تے سارا لندن ای رہت تو کل کھلوتا ہو یا اے، کیوں جے تھلوں پورا لندن ایہدے کنٹرول تے قبیل دفعے اے۔ اسکا حصہ تے ایویں مدھانی دا چھڑا ای رہ گیا اے پر اُن خیہہ اڈرگراوڈ ٹوب تیری سو دے وی دنیا وچ جیہڑے جن چاڑھ رہیاں نیں اوہ کے کولوں لئی بھجیں گل تھوڑی اے۔